

ART

Lo Pati recupera en una exposició el perfil de Carles Guerra com a artista plàstic

Carles Guerra (Ampostà, 1965) és conegut pel seu perfil de gestor cultural, dirigeix actualment la Fundació Tàpies i, anteriorment, el Virreina Centre de la Imatge, i com a conservador en cap del Macba. Lo Pati recupera ara, en una exposició, la seua faceta d'artista plàstic i visual.

Ampostà L.B. / Redacció

Les darreres obres que Carles Guerra va produir per a exposicions a finals dels anys 90 s'exhibiran a partir del 17 de novembre a Lo Pati – Centre d'Art Terres de l'Ebre. Serà una manera de recuperar el seu rol d'artista plàstic 20 anys després d'exercir l'art des de la docència i la direcció d'equipaments culturals. **“En estos moments Carles Guerra potser és més conegut fora de les Terres de l'Ebre que aquí, i pel fet d'estar al capdavant d'un equipament cultural de primer ordre com la Fundació Tàpies. Per això ens ha semblat interessant projectar el seu perfil més d'artista plàstic i fer-ho des d'un centre art, que ell, en certa manera també va contribuir a crear”,** ha assenyalat la directora de Lo Pati, Aida Boix.

Carles Guerra, malgrat afirmar que **“mai he deixat de pensar que soc artista”,** reconeix que exposar a Lo Pati li ha representat un **“dilema gros”** i li continua provocant un cert **“vertigen”,** però li ha servit per fer autoanàlisi personal i recuperar un moment clau de la seua trajectòria vital i artística. A l'exposició que es podrà veure al Pati, Guerra recuperarà, **“sense nostàlgia”,** bona part de les obres que a principis dels anys 90 va produir a la fusteria del seu pare a Ampostà. Guerra havia decidit allunyar-se del seu estudi de pintura a Barcelona, on havia madu-

Sèrie fotogràfica 'Contactes' de Carles Guerra realitzada l'any 1996 i que evoca la mort de l'artista . / CEDIDA

rat com a artista per a explorar altres camins. La seua idea era inscriure el treball artístic en un entorn de treball convencional com és una fusteria. **“Allò que més em preocupava en aquell moment era posar en dubte les formes de valorar el treball artístic”,** explica. I és que en aquella dècada va ser molt rellevant el debat sobre allò que era productiu i allò que no ho era i es va fer cèlebre el concepte de treball immaterial de Maurizio Lazzarato. En contraposició, Guerra va voler experimentar amb un treball que es despenia del valor afegit que el camp

de l'art atorga a certs objectes o pràctiques. El resultat van ser una sèrie d'obres i instal·lacions que as-

piren a substituir la pintura creant obra artística a través de maneres de fer més pròpies d'un ofici.

Estes obres són part de l'exposició i han estat cedides al fons d'art de Lo Pati. **“Són els darrers objectes que vaig produir per a exposicions. A mi em recorden un escenari mental que em va confirmar la idea que el món de l'art és un dels llocs més interessants i illures per a tenir-hi els peus plantats”,** explica Guerra, per a qui la divisió del treball o la productivitat i el valor de l'art sempre han estat temes de reflexió. **“Ara poden semblar obres descarregades de la potència que els atorgava quan els vaig produir. Són simplement materials despulats dels valors afegits que havien pogut tenir en una altra època. El valor d'un objecte artístic sempre depèn de nosaltres”,** argumenta.

Entre els treballs que es podran veure a l'exposició hi ha la sèrie de fotografies que es pot veure a la imatge. Es tracta d'una sèrie de contactes realitzades pel fotògraf Ramon Guimaraes l'any 1996 i estan preses a un abocador de Badalona amb Barcelona al fons i es mostra el cos de Carles Guerra com si l'haguessen trobat mort a l'abocador. **“Allò venia a dir que em desfeia de la identitat d'artista com qui es desfà d'un cos mort”,** precisa el mateix Guerra.

L'exposició porta per títol **TREBALLS. Sense compensació** i es podrà visitar al Pati entre el 17 de novembre i el 20 de gener del 2019.